

19 Νοεμβρίου 2019

Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός: Ιεραποστολή και Μοναχισμός

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του Γέροντος προς τους μοναχούς της Μονής Βατοπαιδίου

Η ίδρυση της εκκλησίας συνοδεύτηκε από τους διωγμούς. Οι χριστιανοί ήσαν εκτός νόμου. Προσπαθούσαν με υπεράνθρωπες θυσίες, να επικοινωνούν μεταξύ

τους και να βρίσκονται υπό τη σκιά του επισκόπου ή των κληρικών. Προσπαθούσαν να μη δίνουν στόχο στους ειδωλολάτρες, έκρυβαν την ιδιότητα τους, και δεν ομολογούσαν χωρίς λόγο, ότι ήσαν χριστιανοί. Βέβαια όταν τούς ρωτούσαν, αν είναι χριστιανοί δεν το αρνούσαν, αλλά ομολογούσαν. Πάντοτε ετοιμάζονταν στο να αντιμετωπίσουν τις διάφορες περιστάσεις, ώστε να μπορέσουν να διατηρήσουν τη χριστιανική τους ιδιότητα.

Στις δύσκολες οι ημέρες, που βρισκόμαστε, και που σε λίγο θα είναι δυσκολότερες, είναι θλιβερό ότι δεν προσέχουμε εμείς οι νέοι. Πρέπει να φροντίζουμε στο πως να ανταποκριθούμε σε γενικότερα καθήκοντα, στο πως θα στηριχθούν και οι υπόλοιποι, που είναι γύρω μας, αλλά να αντέξουμε και εμείς. Είναι δύσκολες οι ημέρες και ο λόγος εξηγείται στο Ευαγγέλιο. «Δια το πληθυνθύναι την ανομίαν ψυγήσεται η αγάπη των πολλών». Το προσωπικό συμφέρον είναι υπεράνω όλων. Κανείς δεν ενδιαφέρεται για τίποτε άλλο. Οι πλανεμένες ιδέες, οι κοσμοθεωρίες, που κυκλοφορούν και επικρατούν, έκαναν τον άνθρωπο να χάσει το νόημα της ζωής και δεν σκέφτεται. Το κακό επικρατεί και έχει γίνει νόμος η αμαρτία και το παράλογο. Αυτό είναι ένα κακό σημάδι, ότι θα επικρατήσει περισσότερο ο σατανάς, ο εχθρός, και θα στριμώξει περισσότερο τους πιστούς. Η ζωή μας θα γίνει πιο δύσκολη· η έμμεση κατάσταση του διωγμού μας, θα γίνει άμεση. Βέβαια οι καταρτισμένοι χριστιανοί, δεν έχουμε να φοβηθούμε, γιατί το ξέρουμε. Και επειδή δεν έχουμε «ώδε μένουσαν πόλιν» δεν τρομάζουμε, γιατί από την αρχή το νόημα του σταυρού είναι αυτό.

Πρέπει όμως να έχουμε περισσότερη μέριμνα και έννοια γι' αυτά. Έτσι θα είμαστε, και εμείς οι μοναχοί, έτοιμοι στο πως να ανταποκρινόμαστε με υπευθυνότητα. Βλέπετε μας πλησιάζει τόσοσ κόσμος. Οι περισσότεροι έρχονται μόνο από περιέργεια. Εμείς όμως, που ξέρουμε τη σημασία της σωτηρίας της ψυχής, -γιατί σε μας αποκαλύφθηκε αυτό το μυστήριο-, δέν νομίζετε ότι έχουμε καθήκον να παίξουμε ένα τέτοιο ρόλο, ώστε όλος αυτός ο κόσμος, που πλησιάζει να μη φεύγει χωρίς να παίρνει κάτι;

Είναι κι αυτό μια μορφή ιεραποστολής, η οποία χρειάζεται φροντίδα και μέριμνα, ώστε να γίνεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να κερδίζουμε και από αυτό το έργο. Ο διάβολος έχει μπει παντού, και μέσα στην εκκλησία ακόμη. Δεν αφήνει τόπο που να μη κάθεται μέσα και να ενεργεί κατά των χριστιανών. Όχι μόνο δεν τους αφήνει να μπουν μέσα στην εκκλησία, αλλά και αυτούς που είναι μέσα προσπαθεί να τους βγάλει έξω απ' αυτήν. Εμείς τί κάνουμε;

Αυτή την κατάσταση, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, θα διόρθωνε ο εξής τρόπος. Εάν εμείς, ευλαβέστερα και υπευθυνότερα, κοιτάζαμε τη σωτηρία μας, αυτό και μόνο, θα ήταν ο συντελεστής για να πετύχει αυτό το μεγάλο έργο. Εάν εμείς

γινόμαστε περισσότερο προσεκτικοί, άρα ευλαβέστεροι πρακτικά, τότε θα γινόταν αυτό που λέει ο Κύριος. Το φως θα ήταν « επάνω όρους κείμενον», και «ο λύχνος επί την λυχνίαν». Θα το δει αυτό ο κόσμος, γιατί είναι αυτό που του λείπει, αυτό που τον απασχολεί. Αυτό θα τραβήξει την προσοχή. Τότε γίνεται η αποστολή αυτή, χωρίς να κάνουμε ιδιαίτερη προσπάθεια. Αυτό να προσέξετε, καλά μου παιδιά.